

да се върне. Другитѣ роти веднага се върнаха и се отправиха къмъ шосето.

— Върнете се и хората да се върнатъ, — заповѣда ми се.

Бѣше неудобно да тълкувамъ нареждането на ротния предъ войниците, които изцеждаха дрехитѣ си и съ досада и неудоволствие посрѣщнаха заповѣдта да се върнатъ. Следъ като имъ казахъ да останатъ за малко на мѣстото си, върнахъ се при ротния.

— Господинъ поручикъ, навѣрно се намираме предъ недоразумение, моля ви повѣрвайте. Къкъвъ смисълъ има да минемъ по шосето, когато се намокрихме и, най-важното, когато сме вече предъ височината, която е заповѣдано да се вземе. Дори, позволявамъ си да мисля, че този, който предава заповѣдта да се върнемъ, е непремѣнно шпионинъ.

— Не може да бжде, — изненада се ротниятъ. Войникътъ бѣше връзка отъ щаба.

— Увѣрявамъ ви, това е шпионинъ, — повторихъ самоувѣрено, а въ това време свръзката отъ щаба продължаваше да предава: всички по шосето, всички по шосето...

Съ разрешение на началника си, затичахъ се къмъ още предаващия войникъ, за да провѣря кой и кога е предалъ тази заповѣдъ. Всичко става на война, помислихъ си и съ изваденъ пистолетъ въ ржка се спрѣхъ

МАРИА БИЛАНОВА-ТЪРНОВ